

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, IV. KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ.
KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA.
CSAK NEMERESLEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Videkre postán v. helyben hához hordva
Egy évre . . . 20 ft. Egy negyedévre . . . 5 ft.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV., KECSKEMÉTI-UTCA 6. SZ.
HIRDETÉSEKET ÉS NYILVÁNTARTÓ
PÁRISBAN fogadják meg:
VALÓKÖZLEMÉNYEKET FELVEZŐ KIADÓHIVATAL:
PÁRISBAN fogadják meg:
John, F. Jones & Co. 21 bis, Faub. Montmartre.

Készülő kosár?

A magyarországi ágostai hitvallásu evangélikusoknak tudvaleg sok a kebelbeli bajuk, melyeken a főnálló egyházi alkotmány értelmében csupán zsinati intézkedés által vélnék segíteni. A zsinat összehívása 1891-re határozottat s hogy azon a magyarországi evangélikus egyeteme minél teljesebben legyen képviselve, a legutóbb tartott egyházi konventen határozatra ment, hogy a zsinaton való részvételre a Királyhágón túli részek lutheránusai is fölszólíttassanak.

lenne-e az áldozatát? Aligha. Még azokban az üdvös következtésekben sem lehetnének ilyen kárpótlást, melyekkel magyar ajku hitorsosainkkal való élénkebb érintkezésünk járhatna. Ily érintkezés egyházi unió nélkül is kifejezhető s nem is tagadjuk, hogy kívánatos lenne. De, fájdalom, társadalmi és közéleti téren még nagyon is elzárkózunk az élénkebb érintkezés elől, a kizárólagosság és szűkkeblűség vádját vonjuk magunkra. De hát vajon a magyarországi evangélikus egyházban uralkodó állapotok oly természetiek-e, hogy a vele való egyesülés kívánatosnak tűnhessek föl.

igényelné oly autonómikus jogok föllétezését, melyekre különös becselt helyeznek; ellenben nyujtana nem egy erőforrást, melyet egyházi és kulturális törekvéseikben csak akkor ismernének föl valóban, ha birtokába lépnének. S akkor talán megtárlálnák a választ arra a kérdésre is, hogy vajon az egyesülésből várható előny a hozott áldozatot megéri-e?

sem mert belevágni. Belgium kísérletet tett, de csakhamar elejtette, mert nem fizette ki magát mindjárt. Igaz különben az is, hogy a belga kísérletnél sokkal alacsonyabb vitelbérre szálltak le. Azt a próbát, a mire Baross magát elhatározta, mindenféle kétféleképpen fogadták. Német szaktudósok azon a véleményen voltak, hogy oly ritka népességű országban a siker majdnem lehetetlen. S ime, éppen Magyarország lesz az újítás dicsősége, melynek első követője Ausztria készült. Eddig többnyire mi voltunk az osztrák intézményeket, s ezek többnyire olyanok voltak, melyek a lakosságra, a fogyasztókra terheltek voltak. Ausztria szerencsésebb lesz. A midőn átveszi tőlünk a zónarendszert, oly intézményt kap, mely éppen a közönségnek szerez jelentékeny könnyítést. Az osztrákok ugyan nem akarnak utánoknál látszani és kerülik a zóna-ellenvezést s fogalmat. Egyszerűen jelentékeny személyi vitélber beszállítást fognak életbe léptetni. A leszállítást az állami vasúti tanács 33 százalékkal javasolja. E rendszer a közönségnek nyújt előnyököt, de nékülözi a zóna-rendszert egyik igen hasznos oldalát. Nem nyújt közvetlen módot a forgalom központosítására a fővárosban és főbb vidéki városokban. De ezt Ausztriában nem is akarják. A központosítás Bécs felé ellenkezik a föderalista nemzetiségű politika irányával. A központosítás egyes tartományi fővárosok irányában félkegyelműséget kelte és újabb anyagot nyujtana a már is elmergesedett belviszályoknak. Így tehát az egyszerű díjmeresítés látszik ott a legcélszerűbbnek. Perrot eszméje, melyet Baross bizonyos mértékben megvalósított, hódítási utat nem fogja az osztrák határon befejezni. Magyarország és Ausztria példáját követni fogják más államok is, s ez esetben a közlekedés megkönnyítése terén egész Európában Magyarország, illetve Baross kezdeményezésének fog az utazó közönség halával tartozni.

séri az a hivatás, hogy a békének új biztosítékot szeressen. És a császári utazás még be sem lesz végezve, már új zarándoklást fogunk látni a béke templomához, mert a legközelebbi napokban a mi külügyminiszterünk, Kálnoky gróf, levett kalappal keresi fel a német kancellárt friedrichsruhei magányában. Milyen nyugtalan lótas-futás, örökös sürgős-forgás, hogy más időkben az emberek megriadva kezdnek: micsoda gyilkos veszedelmét kört ki valahol a szomszédságban? Most megszoktuk, hogy mindez csak a békés viszonyoknak egy-egy becses bizonyossága. Az európai béke expresszvonaton jár és folyton sietős a dolga. A kegyes istenről, kit a népek minden üdvök förrásának tisztelnek, meglepte az idegbetegség, a száradnak dühöngő kórsága.

Kossuthnál.

A nyáron Jenő öcsémnél együtt vasparipán tettem meg az utat Körmentől Párisig és visszafelé. Hazatérő utunkban Turinnál megállapodtunk és szívnk belső vágyát követve, meglátogattuk Kossuth Lajost. Az a rövid óra, melyet jó sorsunk kegyelméből, a nagy hazafialtól töltöttünk, örökre drága, emlékeztető órája lesz életünknek.

Végre kinyitott az ajtó s egy szolga vizsgál szemekkel végig ért bennünket. Különösen taláhatta magyar zsinóros dolgainkat. En látna, hogy Kossuth inasával van egyen, rögtön magyarul szólított meg és lelkesülten adott értesítést, hogy tulajdonképen mit akarunk. A szolga nagyot hányt rám és a fejét rázta. Látna, hogy magyarul nem sokra megyünk vele, francia nyelven mondtuk el a mondatunkat: hogy Magyarországból jöttünk Kossuth látogatására. A szolga egy benyílóba vezetett bennünket és nevéjünknek kérte. Vasparipán utaztunk, nem látunk el magunkat nevéjünkkel. Ugy segítettünk tehát a bajon, hogy egy papírszeletre írtuk nevünket.

A görög társaság.

Most, midőn Európa figyelmét Athénben összpontosít, hol a német császári ház egyik hercegének örökösét esküdött a görög trón leendő örökösének, nem lesz érdekelten pár szóval megemlékezni a görög főváros társadalmi viszonyairól, melyek élénken megvilágítják az egész görög közéletet.

Budapest, okt. 29.

A zónatartás eszméje hódításokat tesz. Baross Gábor bizonyos nagy aggodalommal fogott újításához. E rendszerrel beszéltek évtizedek óta a legnépesebb, gazdaságilag legfejlettebb és vállalkozó szellemű országokban. Mindenki dicsérete, de senki onnan Turinba. Kossuth jószágosan mosolygott szavainkra és különös hangulatozással ismételt meg a szót: vasparipa, vasparipa.

Az utazó béke.

A világnak régen volt oly békés képe, mint mostanában. Ezalatt persze nem azt kell érteni, hogy egészen nyugalmas, csendes képe is van és a renyhe álom ölébe dől. A mi napjaink nevezetes jelensége az, hogy a béke állapota nagyon mozgalmassá kifejeződést öltött és szörnyen foglalkoztatja az emberek kíváncsiságát. Mindenkinek a béke érdekében beszél és fáradoz, de főleg a királyoknak és államférfiaknak folytonos munkát kell teljesíteniük, hogy békén maradjanak. Hogy az orosz császár Berlinben megjelent és poharát felhajtotta, ez szemmel láthatóan a békének nagy erősítésére vált. Rögtön utána a német császár kelt messze utra, és a merre csak áthalad, Olaszország virányain, Görögország Klasszikus térségein, a török föld fatalisztikus légkörében, mindentűnt ki-

